Súd:	Okresný súd Lučenec
Spisová značka:	6C/49/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6610204106
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 09. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Cifrová
ECLI:	ECLI:SK:OSLC:2011:6610204106.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Máriou Cifrovou v právnej veci navrhovateľky Y. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, T., zast. Advokátskou kanceláriou Gereg & partneri, Mgr. Dianou Berešovou, advokátkou, so sídlom Dolná 36, Banská Bystrica proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava v konaní o náhradu škody takto

r o z h o d o l :

Odporca Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 12, Bratislava je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 2 482,54 Eur titulom majetkovej ujmy a sumu 16 596,96 Eur titulom nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánmi verejnej moci v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v sume 4 474,47 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľky vedený vo H., a.s., číslo účtu: XXX XX XX XXX/XXXX, VS: XXXXXX v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 17.03.2010 domáhala voči odporcovi zaplatenia sumy 2 482,54 eura titulom náhrady škody ako majetkovej ujmy a sumy 16 596,94 eura titulom náhrady škody ako nemajetkovej ujmy a trov konania spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, na tom skutkovom základe, že dňa 23.05.2007 začalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Lučenci, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ Lučenec, podľa § 199 ods. 1 trestného poriadku a súčasne § 206 ods. 1 Trestného poriadku Zákona č.301/2005 Z.z. trestné stíhanie voči navrhovateľke, ktorá bola obvinená za prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. vedené pod č.k.ČVS:O.-XXX/OVK-M.-XXXX.
Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka sťažnosť dňa 27.06.2007. Uvedená sťažnosť bola zamietnutá Okresnou prokuratúrou Lučenec ako nedôvodná aj napriek podnetu navrhovateľky na Generálnu prokuratúru SR na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia prokurátora zo dňa 13.07.2007, bola dňa 26.11.2007 okresným prokurátorom v Lučenci podaná obžaloba č.k.XPv XXX/XX-XX. Dňa 10.06.2008 Okresný súd Lučenec rozsudkom sp.zn. 3T/239/2007 v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil navrhovateľku spod obžaloby. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.06.2008 sa odvolala proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku Okresného súdu Lučenec. Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 10.02.2009 na verejnom zasadnutí rozhodol o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci podľa ustanovenia § 321 Trestného poriadku tak, že zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Následne podľa § 322 ods.3 a ustanovenia § 285 písm. b) Trestného poriadku bola navrhovateľka oslobodená spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2009.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že rozhodnutie zo dňa 23.05.2007, ktorým začalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Lučenci, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ trestné stíhanie, ktoré považuje za nezákonné a ktoré bolo vydané bez dostatočných skutkových zistení ako aj bez relevantných dôkazov vykonaných v rámci konania.
Na základe tohto rozhodnutia ako aj ďalšieho nesprávneho postupu vyšetrovateľov Policajného zboru v rámci prípravného konania vznikla navrhovateľke priama škoda predstavujúca trovy obhajoby, ktoré musela uhradiť vo vzťahu k hájeniu jej práv a oprávnených záujmov. Vzhľadom na tú skutočnosť, že bola trestne stíhaná nezákonným rozhodnutím a následne nesprávnym postupom za prečin krivého obvinenia a za prečin krivej výpovede a krivej prísahy, vznikla jej morálna ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s jej trestným stíhaním, nakoľko musela čeliť morálnemu opovrhovaniu spoločnosti, priatelia, kolegovia z práce, ako aj psychickým problémom, ktoré vznikli v súvislosti s obvinením.
Na základe týchto skutočností je daná zodpovednosť za škodu štátu spôsobená nezákonným rozhodnutím, orgánom štátu a jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle § 3 Zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení.
Na základe uvedených skutočností navrhovateľka podala dňa 24.08.2009 žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku v súvislosti s náhradou škody spôsobenou nezákonným rozhodnutím a nesprávnym postupom. Ministerstvo spravodlivosti SR písomným podaním zo dňa 02.09.2009 oznámilo, že jej žiadosť na právne vybavenie postupuje Ministerstvu vnútra SR. Dňa 20.01.2010 bola doručená odpoveď Ministerstva vnútra SR s tým, že žiadosť zamietajú ako nedôvodnú, nakoľko samotná skutočnosť, že bola navrhovateľka spod obžaloby oslobodená ešte nezakladá predpoklad na uplatnenie si náhrady škody. Navrhovateľka tvrdenie odporcu považuje za účelové s tendenciou vyhnúť sa plneniu.
Navrhovateľka poukázala na to, že za nezákonné nepovažujú len samotné rozhodnutie vyšetrovateľa Policajného zboru o začatí trestného stíhania voči jej osobe ale aj nesprávny postup vyšetrovateľa policajného zboru, nakoľko má za to, že boli postupom vyšetrovateľa policajného zboru v prípravnom konaní porušené jej práva na spravodlivý súdny proces. Uvedené porušenie zakladá jedna zo základných zásad Trestného poriadku upravená v § 2 ods. 10 Trestného zákona č.301/2005 Z.z. ako zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci. Navrhovateľka uvádza, že náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutým a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Navrhovateľka niekoľkokrát počas prípravného konania poukazovala aj svojimi výpoveďami na to, že skutočnosť, že ako stará matka vnučky vyjadrila na Okresnej prokuratúre v Lučenci podozrenie podnetom zo spáchania trestného činu neznamená, že chcela niekoho úmyselne obviniť a proti niekomu krivo svedčiť. Podnet smeroval k tomu, aby prokurátor podľa § 35 ods. 1 Zákona o prokuratúre prešetril všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona.
Na základe uvedeného považuje navrhovateľka postup vyšetrovateľa policajného zboru vydaním rozhodnutia o vznesení obvinenia ako aj postup počas prípravného konania za nezákonný v rozpore s trestným poriadkom. Vyšetrovateľ policajného zboru sa vo svojom rozhodnutí a v ďalšom postupe zásadou náležitého zistenia skutkového stavu neriadil. To, že túto zásadu nerešpektoval, bolo preukázané tým, že došlo k oslobodzujúcemu rozsudku, ktorý bol odôvodnený tvrdeniami a dôkazmi na ktoré navrhovateľka poukazovala od samého počiatku prípravného konania pred vyšetrovateľom policajného zboru. Vzhľadom na uvedený stav si navrhovateľka uplatnila náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci v zmysle § 5 ods. 1 § 9 Zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení ako majetkovú ujmu, ktorá vznikla v súvislosti s trovami právneho zastúpenia s trovami obhajoby a ako reálnych nákladov, ktoré jej vznikli v celkovej sume 2 429,54 eur (73 192,3,-Sk) reálna škoda, ktorá vznikla v súvislosti s cestovnými náhradami v celkovej sume 53 eur a tak titulom majetkovej ujmy si uplatňuje celkovú sumu 2 482,54 eur. Navrhovateľka si uplatňuje nemajetkovú ujmu v dôsledku nezákonného rozhodnutia nesprávneho úradného postupu, pretože v dôsledku nezákonného rozhodnutia nesprávneho úradného postupu utrpela morálnu ujmu, ktorá negatívnym spôsobom veľmi intenzívne zasiahla jej súkromnú sféru života, najcitlivejšie vzťahy rodiny, priateľov, kolegov v práci, následky ktorého negatívneho sú trvale neodstrániteľné. Navrhovateľka je pedagóg, ktorý celý život učil druhých základným morálnym a etickým pravidlám, preto bolo pre ňu veľmi ponižujúce a zasahujúce do jej osobnosti vysvetľovať v škole v ktorej pracuje dôvody, prečo je trestne stíhaná. Za podstatné považuje uviesť dlhotrvajúce trestné konanie od 23.05.2007 do 10.02.2009, ktoré jej spôsobilo psychickú traumu a depresie. Na základe uvedených skutočností žiada zadosťučinenie vyjadrené v peňažnej sume ako náhradu za utrpenú ujmu v čiastke 16 596,96 eur (500 000,-Sk) titulom nároku ochrany osobnosti a jej satisfakčného účinku v zmysle § 17 ods. 2 Zákona

č.514/2003 Z.z., ktorá spočíva v jej spoločenskom, osobnom a pracovnom diskreditovaní v prostredí v ktorom žije a v ktorom pracuje.

Odporca žiadal žalobu ako právne neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť a to z toho dôvodu, že na priznanie náhrady škody nie je v danom prípade splnená jedna zo zákonných podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. a to existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľka nepreukázala, že by zo strany vyšetrovateľa policajného zboru došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, alebo že došlo k neprávnemu úradnému postupu. Nad zákonnosťou vyšetrovania v zmysle ustanovení trestného poriadku vykonával dozor prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci, ktorý nezistil porušenie zákona a súhlasil s postupom vyšetrovateľa. Rozhodnutia vyšetrovateľa boli zákonné a vyplývali z nadobudnutých dôkazov, čo konštatovala aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Trestný odbor v Bratislave previerkou vyšetrovacieho spisu zo dňa 06.09.2007. Zároveň o zákonnosti postupu u vyšetrovateľa svedčí aj to, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci na základe návrhu na podaní obžaloby podľa § 209 ods. 1 podal obžalobu na vtedy obvinenú navrhovateľku za všetky skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie.
Z ustanovení trestného poriadku vyplýva, že prokurátor je ten orgán, ktorý nesie zodpovednosť za zákonnosť a aj za správnosť úradného postupu vyšetrovateľa pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní.
Odporca svoje stanovisko v predmetnej veci vyjadril vo svojom písomnom podaní, ktoré bolo doručené Okresnému súdu v Lučenci dňa 09.04.2010.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 20.08.2010, návrh navrhovateľky zamietol. Navrhovateľka podala odvolanie voči rozsudku. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co 294/2010-97 vo veci rozhodol dňa 24.01.2011 s tým, že prvostupňový rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.
Súd sa pri právnom posúdení predmetnej veci riadil právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie konštatovaním návrhu na začatie konania, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, adresovanej Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky zo dňa 24.08.2009, vyjadrením k tejto žiadosti z Ministerstva vnútra SR zo dňa 12.01.2010, uznesením o začatí trestného stíhania Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ pod č.k.ČVS:O.-XXX/OVK-M.-XXXX zo dňa 23.05.2007, sťažnosťou proti uvedenému uzneseniu zo dňa 27.06.2007, podnetom na preskúmanie zákonnosti postupu rozhodnutia prokurátora na Generálnu prokuratúru SR zo dňa 13.07.2007, rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k.3T/239/2007 zo dňa 10.06.2008, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 5To/291/2008 zo dňa 10.02.2009, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 3T/239/2007, výsluchom účastníkov konania a výsluchom svedkov E. L., C. D., G. G..
Na základe vykonaného dokazovania zistený skutkový stav súd právne posúdil takto:

Podľa zákonného ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o zmene niektorých zákonov platnom znení (ďalej len zákon), tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa zákonného ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa zákonného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru.

Podľa zákonného ustanovenia § 5 ods. 1 zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa zákonného ustanovenia § 6 ods. 1 zákona, k tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie,

ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa zákonného ustanovenia § 15 ods. 1 zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa zákonného ustanovenia § 16 ods. 1 zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa zákonného ustanovenia § 18 ods. 1 zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Uznesenie o vznesení obvinenia je uznesením predbežnej povahy, reflektuje na dosiahnutý zákonom predvídaný stupeň pravdepodobnosti spáchania trestného činu určitou osobou. Uvedené rozhodnutie je rozhodnutím, ktoré výrazne zasahuje do súkromného, pracovného a spoločenského života obvineného, preto obvinený musí mať nárok na náhradu materiálnej ujmy spôsobenej mu trestným stíhaním, ktoré neviedlo k právoplatnému odsúdeniu. Nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia sa odvodzuje zo skutočnosti, že vina nebola preukázaná, aj keď samotné uznesenie o vznesení obvinenia mohlo byť z hľadiska trestného konania aktom zákonným.
Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu je, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi - fyzickej osobe, bola nahradená.
Čo sa týka uznesenia o vznesení obvinenia, sú vychádzal z právneho názoru, že zastavenie trestného stíhania ako aj oslobodenie spod obžaloby majú rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ak k nim došlo z určitých dôvodov, a to v podstate preto, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. V danom prípade možno vyvodiť záver, že ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia.

Škoda, ktorá vznikla navrhovateľke spočíva vo vzniku trov obhajoby v trestnom konaní o vznesení obvinenia a táto bola vyčíslená v súlade s advokátskou tarifou a odporcom nebola v konaní spochybňovaná. Navrhovateľke by nevznikli náklady na trovy obhajoby, pokiaľ by proti nej nebolo vznesené obvinenie. Vzniknutá škoda je teda v priamej príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia voči navrhovateľke.

Podľa zákonného ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a spôsobením škody na majetku. Tento rozdiel v hodnote majetku treba nahradiť peňažným plnením vo forme náhrady škody. V danom prípade skutočnou škodou boli náklady navrhovateľky vzniknuté a vynaložené v spojitosti s uplatnením práva na obhajobu v trestnom konaní, pričom ide o sumu, o ktorú sa zmenšil jej majetok v súvislosti s vedením trestného stíhania voči jej osobe.
Vzhľadom k uvedenému súd priznal navrhovateľke náhradu škody vo výške 2 482,54 Eur, ktorú navrhovateľka vynaložila v súvislosti s využitím právneho zastúpenia Advokátskej kancelárie Gereg & partneri so sídlom Dolná 36, Banská Bystrica.

Čo sa týka nároku na náhradu škody nemajetkovej ujmy, súd mal za to, že na danú vec treba aplikovať aj príslušné články Ústavy SR o ľudských právach a základných slobodách, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky ako aj príslušné ustanovenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Podľa článku XVII ods. 2 Ústavy SR, nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.
Podľa článku 46 ods.3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.
Trestné stíhanie je vážnym zásahom do osobnostných práv jednotlivca a vyvoláva ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život a životný osud. Zasahuje do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti a preto takýto zásah je spôsobilý porušiť právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak, ako to zaručuje článok IX ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky. Je teda nepochybné, že trestné stíhanie navrhovateľky ku ktorému došlo a ktoré bolo realizované v rozpore so zákonom, resp. ústavným poriadkom je spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv.
Súd ďalej vychádzal z právneho názoru, že výklad zákona č.514/2003 Z.z. je potrebné smerovať tak, aby bol tento konformný s Ústavou Slovenskej republiky a teda, že pod pojmom náhrada škody treba rozumieť aj škodu vo forme nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia.
V danom prípade ide o zadosťučinenie, satisfakčný účinok s poukazom na zákonné ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., vzhľadom na spoločenské, osobné a pracovné diskreditovanie navrhovateľky v prostredí v ktorom žila a pracovala.

Na základe horeuvedeného mal súd za to, že je daný právny nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia. Súd s výškou nemajetkovej ujmy ktorá bola navrhnutá sa stotožnil a jej výšku určil tak, ako bola uvedená v žalobnom návrhu a v sume 16 596,96 eura. V čase od vznesenia obvinenia až do obdobia, kým bola navrhovateľka oslobodená spod obžaloby toto obdobie trvalo niečo vyše troch rokov, navrhovateľku natrvalo poznačilo na celý jej život. To, čo musela prežívať, zanechalo na jej psychike ako aj zdraví nezmazateľné rany a jazvy, ktoré sa už nikdy nezahoja, zo strany zamestnávateľa bola vystavená atakom, vzhľadom k tomu, že pôsobí ako pedagóg. Celý kolektív v škole vedel o tom, že je trestne stíhaná. Taktiež v O. T., kde sa rozšírila táto správa a mnohí na ňu pozerali ako na kriminálnika. Okrem uvedeného trestné stíhanie úplne rozbilo jej rodinu, ktorá bola pre navrhovateľku všetkým. Odvtedy ako sa začalo trestné konanie voči navrhovateľke, jej dcéra aj vnučka prestali s ňou komunikovať, počas tohto obdobia došlo aj k zhoršeniu jej zdravotného stavu, čo bolo sprevádzané nespavosťou a depresiami. Začala sa liečiť na vysoký krvný tlak, doposiaľ musí užívať lieky na vysoký tlak.

Z výpovede svedka E. L. - manžela navrhovateľky súd zistil, že prežili ako rodina psychickú, zdravotnú a spoločenskú ujmu. Bývali a bývajú v malej obci, kde ich každý pozná a aj on sám aj navrhovateľka sa hanbili ísť na ulicu. Zhoršil sa zdravotný stav manželky, bola konštatovaná diagnóza hypertenzie krvného tlaku, ktorá sa u nej prejavila po začatí trestného stíhania, čo bolo podľa jeho názoru dôsledkom stresov z toho vyplývajúcich. Počas trestného stíhania i v súčastnom období sa zhoršil psychický a fyzický stav navrhovateľky.
Z výpovede svedkyne C. D., ktorá je jej dlhodobou priateľkou, pochádza z O. T. vyplynulo, že vzhľadom na to, že bola navrhovateľka učiteľka malo trestné stíhanie vplyv na jej zamestnanie, na jej zdravie a psychiku. Veľmi ťažko to znášala, zakaždým ako sa v tomto období s ňou stretla, plakala a hovorila, že sa jej týmto rozbila celá rodina, dcéra sa od nej odvrátila, taktiež aj vnučka, ktorú vychovala od malička. Svedkyňa uviedla, že vie, že sa v celej dedine rozprávalo o tom, čo začuli, že voči navrhovateľke je vedené trestné konanie.
Z výsluchu svedkyne G. G., ktorá je druhou dcérou navrhovateľky bolo preukázané, že navrhovateľka celé toto obdobie veľmi ťažko znášala. O. T. je malá dedina v ktorej žije a keď sa dozvedeli o jej trestnom stíhaní známi a mnohí aj bližší známi, títo sa jej otáčali chrbtom, vyhýbali sa jej, taktiež mala problémy v zamestnaní, mohlo sa stať, že by bola prišla o prácu, mala už iba pár rokov pred dôchodkom. U matky v tomto období to bol veľký nápor na psychiku, veľmi ju to poznačilo, mala zdravotné problémy, brala lieky na ukľudnenie, nemohla spávať, taktiež viem, že brala aj lieky na spanie. Uviedla, že všetci najbližší jej pomáhali, aby to psychicky zvládla.

Súd pri hodnotení výpovedí svedkov, dospel k záveru, že svedkov možno považovať za osoby dôveryhodné, v danom prípade išlo o osoby z blízkeho a rodinného prostredia, ktoré sa mali možnosť oboznámiť so situáciou navrhovateľky, s reakciami najbližšej rodiny navrhovateľky. Pri vyhodnotení výpovedí súd nevzhliadol žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali hodnovernosť ich výpovedí,

vzhľadom na reakcie na položené otázky, spôsob vypovedania, presvedčivosť tvrdení pred súdom a argumentáciou. Informácie o tom, že je navrhovateľka trestne stíhaná o ktorých sa dozvedel zamestnávateľ a ktoré boli rozširované v O. T. v ktorej navrhovateľka žije, súd považoval za negatívny dôsledok, ktorý spôsobil navrhovateľke zníženie dôstojnosti a vážnosti spoločnosti a to predovšetkým na jej povolanie učiteľky.

Súd pri výške nemajetkovej ujmy prihliadol predovšetkým na následky, ktoré v spojení so vznesením obvinenia a celým trestným konaním, vznikli u navrhovateľky a to v jej rodinnom živote, psychických útrapách, ktoré boli zvýšené okrem toho, že bola trestne stíhaná aj z toho dôvodu, že podnet na trestné stíhanie podala jej vlastná dcéra spolu s druhom s ktorým žije a že sa jej z dôvodu tohto trestného konania rozbila celá rodina. U navrhovateľky týmto nastali v jej rodinnom živote uvedené psychické útrapy ako aj zníženie vážnosti a dôstojnosti v pracovnom prostredí a v spoločnosti. Vzhľadom na závažnosť vzniknutej ujmy ako aj okolnosti za ktorých k nej došlo považoval súd uplatnenú ako aj priznanú nemajetkovú ujmu za primeranú.

Vzhľadom k tomu, súd rozhodol po vykonanom dokazovaní tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľka v konaní bola úspešná, preto jej prináleží právo na náhradu trov konania, ktoré boli vyčíslené prostredníctvom právnej zástupkyne navrhovateľky v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení v celkovej sume 4 474,47 eura. Pri určení základnej tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci vychádzal z priznanej sumy majetkovej a nemajetkovej ujmy potom za 1 úkon právnej služby predstavuje sumu 421,56 eura.
V danej veci vykonala právna zástupkyňa navrhovateľky 8 úkonov právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátanie prvej porady s klientom dňa 21.8.2009, 3 krát písomné podanie na súd - žiadosť o predbežné opatrenie, podanie žaloby vo veci, písomné podanie na súd dňa 30.09.2010 (odvolanie) a písomné podanie na súd dňa 20.06.2011 podanie s dôkazným návrhom, účasť na pojednávaniach dňa 20.08.2010, 29.06.2011, 03.08.2011, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu za jednotlivé úkony 3 372,48 eura k tomu režijný paušál 2 krát po 6,95 eura 3 krát po 7,20 eura a 3 krát po 7,41 eura čo predstavuje spolu sumu 43,14 eura k tomu 20% DPH v 683,12 eura. Spolu trovy právneho zastúpenia s DPH predstavujú sumu 4 098,76 eura.
Náhrada trov ďalej spočíva v cestovnom vo výške cestovných nákladov vo výške 155,41 eura (3 krát cesta Banská Bystrica a Lučenec a späť a náhrada za stratu času na cesty na pojednávanie v trvaní 3 hodiny, 1 cesta 3 hodiny tam aj späť) t.j. 9 hodín, za každú aj začatú polhodinu 6 krát 12,2 - 72,12 eura, 6 krát 12,35 eura - 74,1 eura a 6 krát 12,35 eura - 74,1 eura spolu náhrada času v zmysle § 17 ods. 1 predstavuje sumu 220,32 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. l O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. l súd rozhodnutie zruší, len ak:
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.